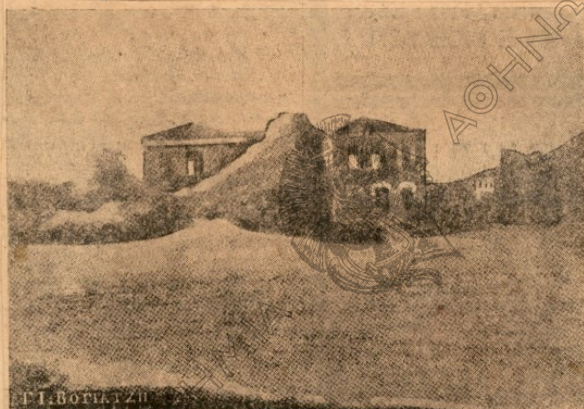
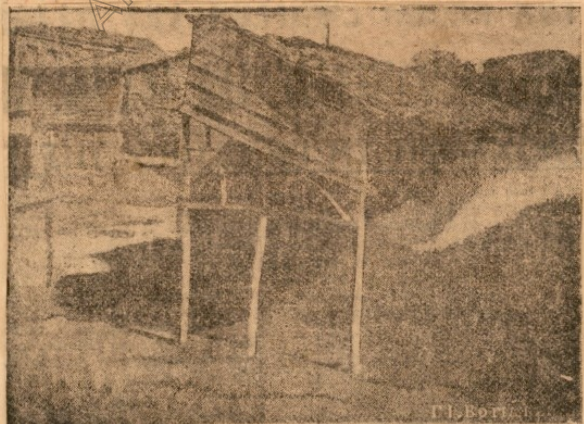

Μ.Ν.Α. 234. 1932

Έρεβια εν Τυρολόη μετὲ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον

ΤΥΡΟΛΟΗ: Ἡ Ἀρμενικὴ Σχολὴ κατεστράφη ἐξ ὀλοῦ ἡ μου

Μ.Ν.Α. 234. 1932

Έρεβια εν Τυρολόη μετὲ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον

— Τυρολόη Μ.Ν.Α. 244. 1932

Τὸ τραῖνο μετ' ὀλίγον ἐξεκίνησε διὰ τὴν Τυρολόην. Ἀπὸ τὰς σκευῶν μου οὐδεὶς εὐτυχῶς μὲ ἀπέσπασεν. Ὅσοι ἤμην μόνος εἰς τὸ διαμέρισμά. Ὁ ἐπὶ τῶν εἰσηγησίων ὑπάλληλος. Θεωρῶν τὸ εἰσηγητὸν μου, ἀπῆλθεν. Ἡ ἡμέρα ἦτο ἡλιόλουστος καὶ ἡ εὐφορία, ἀλλὰ ἀκαλλύεργητος πεδιάς τὴν ὁποίαν διεσχίζομεν παρουσίαζε ὄψιν φοντασμα

γυτικὴν, ἔτσι ὅπως ἦτο σκεπασμένη μὲ τὸ ποχὺ χιόνι.

Μετὰ ἡμισίαν πρῶτον ὄρμιν τὸ τραῖνο εἰσῆλθεν εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν σταθμὴν Τυρολόης. Ἡ πόλις ὀλοῦληρος εἶνε κτήματα ἀπὸ τὸ χιόνι. Οἱ καπνοὶ τῶν καπνοδόχων ἀναδυσσόμενοι καὶ τὰ τσιπὰ μὲ τοὺς μινιαρῶδες λογχίζουσιν τὸν οὐρανόν. Μόλις σταμάτησε τὸ τραῖνο πύθησα πόρτα καὶ πῆκα στὸ πρῶτο καφενεῖο τοῦ συνήγητος. Τὸ περιβάλλον μοῦ ἦτο τελείως ἀγνωστόν. Ἐπείγετο νὰ μάθω ποῦ ἐθεσέετο τὸ γραφεῖον τοῦ πράκτορος τῶν ἀσφαλειῶν εἰς τὸν ὁποῖον μὲ συνίστα ὁ κ. Στρούζινσκι. Ἀπὸ τῆς ἡρώτης μου φροντίς καὶ ἀμέσως ἐπέλεσα τὸν καφετζή καὶ τοῦ ἔλαβα τὴν σχετικὴν ἐρώτησιν. Κάποιος ἀμαξῶς ἴσατο ὁρθὸς παρὰ τὴν θερμάστραν καὶ πρὶν προλάβῃ ὁ καφετζὴς νὰ μοῦ ἀπαντήσῃ, αὐτὸς ἤλθε κοντά μου καὶ προσεφέρθη νὰ μὲ ὀδηγήσῃ εἰς τὸ μέρος ποῦ ζήτοῦσα. Τὸν ἠκολούθησα καὶ σὲ λίγο ἐξαλωμένος στὸ ἀμάξι του, κατευθυνόμενος πρὸς τὴν ὀρειάν Τυρολόην ἥτις σχεδὸν συνέχεται μετὰ τοῦ σταθμοῦ.

Ὁ Ἐμὶν—ἀγὰς—ἔτσι ὀνομάζετο ὁ ἀμαξῶς—δὲν ἐβράδυνε ν' ἀνοίξῃ κομβέντα μαζί μου, πρῶτον τὸ ὁποῖον δὲν μοῦ ἐφάνη καὶ τόσον ὀληρὸν, διότι ἀρκετὰ πράγματα ἔμαθα, ἕως ὅτου φθάσωμε στὸ πρακτορεῖον ἀσφαλειῶν.

Ἐπληροφόρηθην, λοιπὸν ἀπὸ τὸν Ἐμὶν—ἀγὰς, ὅστις ἐφαίνετο ὅτι ἐγνώριζε πολὺ καλὰ τὴν Τυρολόην, μολοντί, ὡς μοῦ εἶπεν, δὲν ἦτο γηγενής, ὅτι τὸ καφενεῖον εἰς τὸ ὁποῖον συνηγήτημεν ἀνῆκε πρὸ τῆς ἐκκενώσεως εἰς κατοικίον Νικὸν γαμβρὸν τοῦ Μπαλαμπάνη.

Περνοῦμε τοὺς στρατώνας οἱ ὁποῖοι βοῦνουν ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν. Ἡ πρώτη ἐντυπώσις μου ἦτοδι εἰσηγητὴν εἰς μίαν πόλιν στρατιωτικὴν. Ὁ Ἐμὶν—ἀγὰς, πολυλογὸς ὅπως ὅλοι οἱ ἀμαξῶδες, βιασποιοί τὴν ἀπορίαν μου καὶ μοῦ ἐδίδε πληροφορίαν, περὶ τῶν διαφορῶν μερῶν τὰ ὁποῖα περνοῦσαμε. Σηκώνοντας τὸ καπιτοῖν τοῦ μοῦ ἔδειξε τὸ μέρος ὅπου ἄλλοτε ἦτο ὁ ἀνεμόμυλος τοῦ Χατζὴ Κασάκ. τοῦ ὁποῖου μόνον τὰ ἐρεβια διέμειναν. Παραπέρα συνηγήσαμε τὸ «Ντακλί—καρά», μὴ μεγάλη λαξευτὴ ὁρθὴ πέτρα, ὁμοιάζουσα πρὸς τὸν Ὀβελίσκον τοῦ Ἰουστινιανοῦ εἰς τὸ «Ατ—μεϊντάν (ἱεροδρόμιον) τῆς Κωνσταντινῆς.

Περὶ ὅπου τὴν ἄλλοτε λέσχη τοῦ νεοτουρκικοῦ κομιτάτου ἦδη σχολὴν τῶν ἐφεδρῶν ἀξιωματικῶν, τὸ τηλεγραφεῖον καὶ τὸ Δημοκρατικὸν μέγαρον καὶ κατηλυθὲν ἦσαν πρὸς τὴν κεντρικὴν ἀγορᾶν.

ΑΘ. ΖΑΡΔΑΛΙΑΝΗΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

τη γὰρ τὸν μεταξὺ Ἡρα-
κλίου ἀγῶνι ὅστις δι-
κτεῖν ἐπατέροθεν πείσμα-
ται κατὰ τοῦ α ἡμιχρό-
νου τοῦ 23' ὅπου ὁ Ἡρα-
κλειεύς ἐπέτυχεν τὸ
τελευταῖον ὑπὲρ αὐτοῦ
ραγὴ ἦτο μὲ τὸ μέρος του.
ἢ ὑπεροχὴ περιήλ-
θ' Ἀπολλωνίδεις οἵτινες καί
ν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
τοῦ α ἡμιχρόνου, ἐπι-
τρώτον μὲν αὐτῶν τέρμα
ἐκινεῖν ἀλλὰ σημειωθέντος
τὸ δὲ δεύτερον τοιοῦτον
ἀποτὶν ὁμοιοτάτου σούτ
Ἡρακλείου. Εἰς τὸ β ἢ
Ἀπόλλων ἐπιτυγχάνει τοί-
α τοῦ Κατεχούββα καὶ
ἐλγῆσε 3-1 ὑπὲρ αὐ-

εὔτερον ἡμιχρόνιον, παρὰ
καίριον τῆς αὐτῆς τοῦ
καὶ ὡς τοῦ Φρονιμίδη
ἐκινεῖν ἀλλὰ καὶ τοῦ δε-
υτέρου ὅστις ὑπῆρξεν ἄ-
θροον εἰς τὸν Ἡρακλί-
αίριον, ὅπως ἰσοφαρίσθ-
ως δι' αὐτὸν παρήλθον
τοῖς λόγοις τῆς ἀδρανείας
τῶν Ἀντωνιάδων καὶ τοῦ
ἐκείνου, οἵτινες καὶ ὑ-
πῆρξον τῆς παιδαγωγικῆς
ὁμάδος τῶν.

Ἀπόλλων παρουσίᾳς πο-
ταχύνει ἀπὸ τὸν Ἡρα-
κλίου μεταβιβάσεις τῆς
ὁμηρικῆς ἦτο ὡς ἐπὶ τὸ
τοῦ τοῦ γηπέδου. Ὁ δὲ
αὐτοῦ Φρονιμίδης εἰς
τοῦ τοῦ ὑπεροχῆς. Τέλος
ἡμέρας ὅλοι ἐπαύσαν καλὰ
αὐτῶν ὑστέρησε.

Ὁ δὲ νῦν ἔκαμε τὸ παι-
διότιον ἔκαμε μὲ τὸν
τῆς τῆς μετ' αὐτοῦ
διὰ τὸ ἀποσπῆναι τῆς
τηγορίας. Ὑστέρησεν εἰς
ἡμῶν εἰς δὲ τὸν Βόγαν ὅ-
που ἐκ τῶν τριῶν κατὰ
μεγαλτόν.

κατέλθον μὲ τὰς ἐξῆς
πόλλων, Φρονιμίδης Χ'
τῆς Κοσμοτόπουλος, Κη-
τῆς Χ' Σάββας, Παπαδη-
μοσίου, Δημητρίου καὶ
Ἡρακλίου Ζωγραφάκης
τῆς Οἰκονομοῦ, Σιδηρο-
ντομίδης. Ὁ διατητῆς
πῶς πᾶσι πολλὰ προσε-
βῆκε τὸν ἀγῶνα ἀμερό-
ς τὸ συζητήματα καὶ
τῶν.

**ἦν ἡ νικητρία ὁμάς
ἐλλήνων**

ν διὰ τῆς ταχέως Ἀθη-
σε εἰς τὴν ἔδραν τῆς ἡ-
τοῦ Ἀπολλωνίου. Μετ'
ἦσαν καὶ οἱ ἀθληταὶ τοῦ
ἡ Ἀθλητικοῦ ὁμίλου οἱ
τῶν Πανελληνίων ἀντι-

**νελλήνιον ἀνόμελον
ν ὁ Παναθηναϊκός.**
ἦν ὁ Ἡρακλίου Ἀπόλ-
ῆ ὁ Πανελλήνιος ἀνόμε-

ΜΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

ΤΑ "ΜΑΚΕΔ. ΝΕΑ" ΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΛΗΞΜΟΝΗΤΟΝ ΑΝΑΤΟΛ. ΘΡΑΚΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΥΡΟΛΟΗΝ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΛΛΗΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Οἱ Τυρολόγοι, ὅπως ὅλοι οἱ καίτοι-
χοι τῆς Θράκης, ἐπέστησαν καὶ αὐτοί
τὰς συνεπείας τοῦ ἐξωτερικοῦ προ-
γράμματος τῶν Νεοτούρκων μικρὸν
μετὰ τὴν ἀνακηρυσσιν τοῦ συντάγματος
κατ' ἀρχὰς καὶ εἴτα τῶν Βουλγάρων
κατὰ τὸ 1913. Ἡ ἐθνικὴ δράσις τῶν
Τυρολόγων, κατὰ τὴν μακροχρόνιον
ῆσαν, τὰ ὅρατα ἐκπαιδευτικὰ τῶν, τὰ
ἀναγνωστικὰ, αἱ ἐδαφότητες καὶ τὸ
σα ἀλλὰ εὐαγγέλιον καθήκοντα τὰ ὅποια
συνετηροῦντο ἀπὸ τῶν ὁρῶν τῶν ἑλ-
λήνων, ἀπῆρξαν ὁ στόχος τῶν νεοτούρ-
κων καὶ πρὸς αὐτὰ ἐστράφη ἡ μὴν
τοῖν. Ἡ δημιουργία τῶν ἐδαφικῶν ταγ-
μάτων μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ
1914 καὶ οἱ ἐπακολούθησαντες διωγμοὶ
τῶν πληθυσμῶν τῆς ἐπαίδου ἀπὸ τῶν
πόλεων εἶχον τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἑλλη-
νοῦ, ὅστις κατ' ὁδὸν ἦτο ὁ σπῆναι
στὴς τῶν πραγμάτων τῆς Τυρολόγας.
Τοιοῦτοτρόπος οἱ Τυρολόγοι, ἔδο-
σαν τὸ χάριτι τοῦ αἵματος διὰ μόνον
εἰς τοὺς Τούρκους διὰ τῆς καταστρο-
φῆς τῆς ἐπιστρατευθείας νεολαίας τῶν
καὶ τῆς ἀρπαγῆς τῶν περιουσιῶν τῶν
ὑπὸ τῶν βουλγάρων κατὰ τὸ 1913 διὰ
τῆς μεθόδου τῶν ραστικῶν.

Μετὰ τὴν ἀνακομὴν τοῦ 1918 ὁ
σταθμὸς κατελήφθη ὑπὸ ἑλληνικοῦ ἀ-
ποσπασματος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὁποῦ
ἦσαν οἱ ἀξιοματικοὶ Ἀγαπῆς, Φαγ-
κωδῆς, Κινζῆς καὶ Λοῦμωσος.

Ἄδον νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ Τούρκοι—
ὅσοι παρέμειναν—μολοῦν κατὰ τὴν
εἰσόδον τῶν βουλγάρων (25 Ὀκτωβρί-
ου 1912) ἐπροστατεύθησαν ὑπὸ τῶν
ἑλλήνων, μολὲς ἀπεχώρησε τὸ ἑλλη-
νικὸν ἀποσπασμα εἰς Χαντὴν—καὶ κατὰ
τὴν ἀρχὴν τοῦ κινήματος τοῦ Ταγιά
(τέλη Μαΐου 1920) ἐκινήθησαν ὑπὸ πρὸς
κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, μὲ δια-
θέσεις φονικὰς, δὲν ἐπρόφθασαν ὅμως
νὰ θέσουν εἰς ἐφαρμογὴν τὰ σχέδια
τῶν λόγῳ τῆς οὐδαμίας παρὰ τῶν
ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐκ διαφόρων σημεί-
ων τῆς ἀπ. Θράκης.

Ὅπως, τὴν 1ην Ἰουλίου τοῦ 1920 ὁ
ἑλληνικὸς στρατὸς περὶ ἀπὸ νίκης εἰς
νίκην καὶ κατατροπώσας ἐν διαστήμα-
τι μίαν μόνον ἑβδομάδα τὰς ἀτάκτους
ὁμάδας τοῦ Ταγιά, εἰσῆλθεν εἰς τὴν πο-
λυπληθὴ Τυρολόην τῆς ὁποίας οἱ ἑλ-
ληνες κάτοικοι ὑπεδέχοντο αὐτὸν ἐν
μέσῳ ἐκάλῳ ἐνθουσιασμοῦ.

Οἱ Τούρκοι μετεβλήθησαν εἰς ἀνία
ἀσκα, μετ' ἐνθουσιασμοῦ δὲ ἐξερρά-
ζοντο ἀργότερον ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς
διοικήσεως διὰ τὴν φροντίδα τῆς πρὸς
τὰς μειονότητας καὶ διὰ τὴν ἰσότητα
περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων. Ὅταν
ὁμῶς μετὰ δύο ἐτὴ ἤρχισεν ἡ κατά-

ρῆσις τοῦ μικρασιατικοῦ μετόπου καὶ
τὸ κῆμα τῶν προσφύγων ἐξηλεῖτο ἀνὰ
τὰς παραλίας τῆς Προποντιδῆς, οἱ
Τούρκοι οἱ ὅποιοι τοσάκις ἐδηγοῦντο
σαν ὑπὸ τῶν Τυρολόγων κατὰ τοὺς
βουλγανικῶν πολέμων, ἤρχισαν νὰ κα-
τοῦνται ὑπὸ πρὸς κατὰ παντὸς ἑλλη-
νοῦ, μὲ διαθέσεις ἀγρίας.

Οἱ δυστυχεῖς Τυρολόγοι, ὅπως καὶ
ὅλοι οἱ τῆς ἐπαίδου ἑλληνικοὶ πληθυ-
σμοί, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ περισσότεροι
μολὲς εἶχον ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὴν Μακε-
δονίαν ὅπου εἶχον ἐκποτισθῇ, ἀλλό-
φρονες ἐφόρτωναν ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν
τῶν ὅτι ἤδυναντο διὰ νὰ διαφύγουν
εἰς τὴν ἐλευθερὰν Ἑλλάδα.

Τότε καραβάνια ἀτέλειστα, ἐβάδιζον
νυκθήμερον πρὸς τὴν Ραιδεστόν ὑπὸ
τὴν μὴν τῶν στοιχείων τῆς φύσεως.
Ἄλλοι πάλιν πρὸς τὸν σιδηροδρομικὸν
σταθμὸν καὶ ἐν μέσῳ ἀπεριτοκῶν
κακουχίῶν, ἐγκατέλειπον τὸ πᾶν
ἐδάφος, ἀπὸ ἀφῆνον εἰς τὴν διάθεσιν
τῶν Τούρκων τὸ πλεῖστον μέρος τῶν
περιουσιῶν τῶν τῆς ὁποίας ἤδυναντο
νὰ παραλάβουν. Ἐλείπει μεταφορικῶς
μέσον. Ὅπως αἱ πελώρια ἀποθήκη
τῆς πόλεως ἔπαινον πλήρεις σιτηρῶν
καὶ τὰ σπῆναι γεμάτα ἀπὸ ἐπιπλα
καὶ σκεύη. Ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν ἐλίχι-
στα πράγματα μετεκομίσθησαν, πολυ-
λαιοὶ δὲ μεγάλης ἀξίας καὶ εἰκόνες ἐγ-
κατελείφθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐ-
πιχωρῶν τούρκων διὰ τὴν μεγάλην
ἐκείνην τραγωδίαν τῶν ἑλλήνων.

Τὸ τραῖνον μετ' ὀλίγον δὲ ἐφθανε
εἰς τὸν σταθμὸν καὶ ἐπῆρξε πλέον νὰ
ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐρημιάν τῆς Τυρο-
λόην τὸν τελευταῖον αὐτὸν σταθμὸν
τῆς περιουσίας μου. Κάποιο συναίσθη-
μα χαρὰς ἠσθανόμην μέσα μου, διότι
πρὸς τὸ ἐσπέρῃς διὰ εὐρισκῆν εἰς τὴν
Πύθιον (Κοῦλεν—Βογρῆς) πρῶτον
σταθμὸν μετὰ τὸ Οὐζούν—Κιστροῦ, ἐ-
πὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

Ἐργαριαστικά καὶ ἀπὸ παρὰ λαβὴ
τὸν ταξιδιωτικὸν μου σάκκον, τράβη-
ξα πρὸς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθ-
μὸν.

Τὸ τραῖνον μετ' ὀλίγον ἐφθασε. Πε-
τάχθηκα σ' ἓνα ζουτὶ καὶ ἤρχισα νὰ
φυλλομετρῶ τὸ καιρὸ μου. Οἱ καπνοὶ
τῆς μηχανῆς σχηματίζουν νέφη, κα-
δυσκολεύονται νὰ διακρίνῃ τὰς ταχέως
προσπερνοῦσας. Αἰκνιζόμενος ἀπὸ τὴν
ἐκάνταγμα τοῦ τραίνου παρεδόθηκα
ὕπνῳ, ἀπὸ τὸν ὅποτον μὲ ἀπέσπασε
ὁ ἐπὶ τῶν διαβατηρίων ἀτυχεύς ὁ
ταν ἐφθάσαμε στὸ Οὐζούν—Κιστροῦ.

ΑΘ. ΖΑΡΑΛΛΙΑΝ

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

ΑΓΟΡΑ

Κατά την έκδοσιν των εκλει-
σμένων εν τη ελευθέρα
αγορά επίπλοια:
8 ο) 575
6 ο) 570.
105
115.
απόρων 395

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΡΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΛΦΕΙΟΥ

25 Φεβρουαρίου 1932

ΑΓΟΡΑ	ΠΡΑΞΙΣ
271.00	281.18
3.055	3.125
77.60	78.04
15.14	15.392
3.96	4.12
—	—
31.26	31.695
11.72	15.445
2.14	2.225
0.44	0.50
18.18	18.945
10.55	11.35
—	—
2.275	2.375
35	39.1)2
1.36	1.45
0.54.1)2	0.625
278.00	290.18
13.25	13.77

ΚΙΝΗΣΙΣ

Μεταξύ συναρμόνων του
Εμπορευμάτων εορμητιώ-
τηται επί των διαφόρων

Τοσχορλ. ετοιμοπαράδο-
50 φεβ. Φεβρουαρίου
νομήλ. 577. νομήλ.
00

Αι τιμή του είδους του-
αν 70% εις 60.-00.

Τοσχορλ. ετοιμοπαράδο-
1.6.3. Γαπόν.

2. Σιτάς Μανιόμπας
— 1. ποιάτη. Αδ-
2.95 —

Γαρόντος 3.80. —

Τοσχορλ. 3.40 — 3.50.

Τοσχορλ. 0.00.

Τοσχορλ. 3.50 — 3.60.

Τοσχορλ. 2.40

Τοσχορλ. 3.15

Τοσχορλ. 302. —

ΜΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΑ "ΜΑΚΕΔ. ΝΕΑ" ΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΛΗΞΜΟΝΗΤΟΝ ΑΝΑΤΟΛ. ΘΡΑΚΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΥΡΟΛΟΗΝ Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΛΛΗΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Ἡ γυνὴ ἠχηροῦσεν ἐπιχαίρου-
τὰ πλῆθη καὶ ἤρχισε νὰ οἰκτῇ μὲ θέ-
μα ἡ γυνὴ ὡς μῆτηρ καὶ ὡς παιδα-
γωγὸς. Δὲν θὰ ἦτο ἐν ὑπερβολῇ, ἀ-
ναφανερῶς ἐνταῦθα, οὐκ ἡ οἰκλήτρια γυ-
νὴ μὲ τὴν μεταλλικὴν φωνὴν της ἐπὶ
μὴν περίπου ὅραν μὲς ἐκράτησε κρε-
μασμένους ἀπὸ τὸ στόμα της. Τόσον
ἐπαγωγὸς ἦτο εἰς τὰ ἐπιχειρηματὰ της
καὶ πλουσία εἰς διαφόρους περικυπὰς
τὰς ὁποίας ἠρανόσθη ἀπὸ τοὺς κορυ-
φαίους τῆς Δύσεως παιδαγωγούς, τὸν
Πεσταλότζι, Σπαινσερ, ἀλλὰ καὶ τοὺς
ἀρχαίους Ἕλληνας συγγραφεῖς, ἔχουσα
ὡς βῆσιν πάντοτε τὸ «περὶ παιδὸν ἀ-
γωγῆς» ἀθάνατον σύγγραμμά τοῦ Πλά-
τωνος. Ὅπως ἐκπαθὰ ἀπὸ τοὺς δύο φί-
λους μου Τούρκους, ἡ οἰκλήτρια ἐσπού-
δασεν εἰς τὴν Γερμανίαν εἶνε δὲ εὐ-
ρείας ἀνωκοιταδικοῦς μορφώσεως.

Τὸ τέλος τῆς διαλέξεως ἐκάλυψεν
ἐξοφτὴ χειροκροτήματα, πολλοὶ δὲ τὸν
παρισταμένον συνεζήτησαν περὶ τὴν
οἰκλήτριαν, ἥτις ἐπαναλαμβάνει ὅτι ὁ
πῆρξεν ὑπερκοχὸς εἰς τὴν ἀνακτῆν τοῦ
θεματός της.

Ὡς μοῦ εἶπον οἱ δύο Τούρκοι, τοιαύ-
ται διαλέξεις γίνονται συχνά εἰς τὴν
Τυρολόην, διοργανούμεναι ὑπὸ τοῦ
συμβουλίου τῆς εὐρωπαϊκῆς οργανώ-
σεως «Χόλκ-Έρλ» (Σπῆτι τοῦ ναοῦ).

Τὴν ἐπομένην συνήντησα εἰς τὸ κα-
φετεῖον τὸν καλὸν Ἑμὶν-ἀγά καὶ ἀ-
φού πῆραμε τὸν σχετικὸν καφέ μας, ὁ
ἐξηκολούθησεν τὸν περίπτωτόν μας ἀνά
τὴν πόλιν. Πῆγαμε πρὸς τὸ «Σταμπούλ
Τζαμιατῆ» καὶ φθάσαμε εἰς τὰς ἐσχά-
τας τῆς πόλεως ὅπου ἄλλοτε οἱ ἀνε-
μῶντοί καὶ τὰ ἀμερικὰ νεκροτάφεια
δημιουργημένα τελείως καὶ βορειανατολι-
κῶς συναντιόμενα τὸ μοναστήρι τῆς Ἀγ.
Παρασκευῆς, ἐρημὸν αὐτὸ καὶ ἡμι-
κατεστραμμένον.

Ἀκολούθως ἐπισκέφθημε τὴν ἀγορὰν
τοῦ «Τσαούς-Μεϊντάν» καὶ τὴν συ-
νοικίαν Ἀρδσού, ὅπου κατὰκειται εἰς
ἐρείπια ἡ ἀμερικὴ ἐκκλησία. Προχο-
ροῦντες κτηνοτροφικῶς φθάνομεν εἰς τὴν
γέφυραν εἰς τὸ βάθος τῆς ὁποίας εὐ-
ρίσκεται τὸ «Σιλικτάρ-τσεμέ» καὶ
πρὸς τὰ ἐπάνω διακρίνομεν τὸ ἄλλοτε
ἐργοστάσιον ποτοποιίας τῶν ἀδελφῶν
Μπουλίου, διαμενόντων ἤδη ἐνταῦθα.
Τὸ φράγμα αὐτοῦ ἐργοστάσιον αἱ τουρ-
κικαὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ Τυρολόης τὸ
χρησιμοποιοῦν σήμερον ὡς ὀπλοδιορ-
θωτήριον ἀπαράλλακτα ὅπως ἡ ἐνταῦ-
θα πρὸς τὸ Βαρδάρι Ἐρηρεία ὀλικοῦ
πολέμου.

Παραίτημα νὰ ἀναφέρω ἀνωτιροῦν
τὸ ἄλλοτε «Ἑθνικὸ χάνι» ὁποῦ ἐλέγετο
σήμερον χρησιμοποιεῖται ὡς διοικητή-
ριον, εἰς τὸ μέσον δὲ τῆς στέγης του
κατατίθεται πελώρια σημεῖα τῆς ἡμοσε-
25000.

Ὅταν περὶ τὴν μεσημερίαν ἐπιστρέ-
ψα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ἠχηροῦσεν
τὸν καλὸν Ἑμὶν-ἀγά ἀφού τὸν ἐπι-
λοδοῦρησα γενναία, καὶ τοῦ ἀξίως διότι
ὑπῆρξε δι' ἐμὲ πολύτιμος πληροφοριο-
δότης. Ἀσφαλῶς ἀνευ αὐτοῦ τοῦ καλοῦ
τούρκου δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ συλλέξω
τὰς τόσας πληροφορίες διὰ τὴν Τυ-
ρολόην, ἡ ὁποία σήμερον ἐκτὸς τῆς με-
γάλης στρατιωτικῆς κινήσεως τοῦ πα-
ρουσῶν κατὰ τὰ ἄλλα εἶνε μία νε-
κροπόλις. Τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν,
ἡ βιομηχανία καὶ τὰ ἄλλα βιοτεχνικὰ
ἐπαγγέλματα ἐρείσκονται εἰς μαρμαί-
δη κατὰστασιν. Παντοῦ ὅπου ἐγύρισα,
εἰς τὰς διαφόρους ἀγοράς, τὰς ὁποίας
περιέγραψα παραπάνω καὶ ὅπου ἄλλο-
τε ὁ ἐλληνικὸς πλοθυμὸς ἔβριζε τὸν
ρυθμὸν τῆς κινήσεως, βασιλεύει νεκρὰ
καὶ ἀπραξία. Ἡ ἀγοραστικὴ κίνησις
ἔχει φθάσῃ εἰς τὸ ἔσχατον ὅριον, καὶ
ὡς με ἐπληροφόρησαν ἐμπιστὰ πρόσω-
πα, πολλοὶ τῶν ἐμπόρων εὐρίσκονται εἰς
τὰ πρόθυρα τῆς χρεωκοπίας. Αἱ ἀσ-
καὶ προσπαθοῦν μὲ διάφορα μέτρα νὰ
συγκρατήσουν τὴν καταστροφὴν, ἥτις
ἀπειλεῖ τὸν συναλλασσόμενον κόσμον,
ἀλλ' οἶμαι αἱ προσπάθειαι τῶν ἀπο-
βαίνουν μάταιαι.

Παντοῦ εἶνε ἐκδηλὸς ἡ δυσφορία καὶ
ἡ ἀνέχεια καὶ ἀκακομοιρία ἡτις βλαπτηδὸν
περισφίγγει τοὺς πληθυσμούς τῆς πόλε-
ως καὶ τῆς υπαίθρου. Ὅσοι γηγενεῖς
καὶ πρόσφυγες, ὅσους ἐπλήρωσα αἰσθί-
νονται τὴν ἐλλειψιν τοῦ ἐλληνικοῦ
στοιχείου ἀποδείξεις δὲ τούτου, τὸ ἐν-
διαφέρον ὅλων διὰ τοὺς τέως ἐλλήνι-
κούς κατοίκους τῆς Τυρολόης, διὸ
τοὺς ὁποίους ἀτελείωτους μοῦ ὑπέβαλον
ἐρωτήσεις.

Καὶ ἔχουν δίκαιον εἰς τοῦτο, διότι ὡς
μοῦ ἐδόθη πολλὰς εὐκαιρίας νὰ μάθω
οἱ Ἕλληνες τῆς Τυρολόης ἀνερχόμενοι
πρὸ τῆς ἐκκενώσεως εἰς 12 περίπου χι-
λιάδας εἶχον εἰς τὰς χεῖρας τὸν ἐμ-
πόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν.

Ἐπίσης τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀμπε-
λων, τῶν δημητριακῶν καὶ τὸ ἐμπόριον
τῶν φρούτων γάλακτος τὰ ὁποία κα-
τακτεῖται ἀπὸ τὰ βύσσια τῶν ὁποίων
ἀφθονὸς παραγωγή ὑπῆρχεν εἰς τὴν
Τυρολόην. Τώρα ὅλα αὐτὰ εἶνε γλυ-
καῖα ἀναιμνήτης δι' ὅσους ἐγγύρισα
καὶ ἐξῆσαν εἰς τὴν Τυρολόην. Αἱ ἀ-
πέραντοι ἀποθήραι τῶν σιτηρῶν μὲ
γουν κεναί, διότι αἱ εὐφοροὶ πεδίαδε
ἀραιῶς καλλιεργουμένη, παράγουσιν ὀλί-
γιστὸν ἐν τρίτον τῆς προπολεμικῆς ἐ-
σοδείας.

Οἱ ἀμπελώνες εἶνε κατεστραμμένοι
καὶ τὰ φράγμιν βουνοδένδρα μόλις γί-
νονται ἀντιληπτά.

ΔΘ. ΖΑΡΔΑΛΙΔΗ

ΛΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

Κατὰ τὰ ἐπιδόματα ἡσχισανὰ σημειώ-
νω εἰς τὸ δημοσιονομικὸν ζήτημά μου

Ο ΜΑΥΡΟΣ

είπα με τον νουν μου.
 Όχι δὲ μὲν φέμματα
 ἢ ἀγχιπαι τον Παρα-
 οὐ κρυφοκουβεντιάζει
 καὶ σὲ ξίνο σπῆτι. Μὰ
 ὁ τὸ ξένο σπῆτι. Σκέ-
 πτω τὸ μυαλό μου καὶ
 ρεῖς τί εἶμαι ἐγὼ κύριε
 καὶ γὰρ με λένε μέγα,
 ἦτανε τὸ σπῆτι τοῦ
 πατέρου τῆς Ἀγνῆς,
 λένει τὴν Εἰρήνην

οὐδὼν ὁ περίεργος ἐ-
 ρε, κατέθεσεν ὅτι αὐτὸς
 ἐκκλησίαν τον Πα-
 νά λᾶβη ἐν τῷ μετα-
 νά σηγκεντρώση τοὺς
 ὁ νὰ τον τιμωρήσῃ
 ὁ νὰ κλέψῃ τὴν ἀ-

σίν του ἐκείνην ὁ Για-
 ησε με δικόφρους κυ-
 ρεῖας, καὶ τὸ δικαστὴ
 σκέδασεν ἐπ' ἀρκετὰν
 ἀπέπεμψεν.

ὅλα ταῦτα, ὁ Παρα-
 ὄθη.

ἦτο ἀντιπαθὴς εἰς
 τοὺς Τούρκους. Ὁ πατήρ

εἶχε χρηματίσει καὶ
 ἐργασθῇ με φάντι-

ὁμοῦν του, καὶ ἐ-
 πειστήριζε διὰ παντός

ντάρτας τοὺς εὐρισκο-
 νας πόλεμον με τὰς

ῥαῖς.
 καὶ, δὲν ἠθέλησαν νὰ

εν των κενὸν ἐλαφρυν-
 τεθῇσαν εἰς ἐπιτακτῇ

χρόνῳ φυλακῇ! ἀνέ-
 γκαλως ὅταν ἀπηγγέλ-

ῇ. Πάει, χάθηκεν ἐκεί-

της, ὠδήγηθη εἰς τὴν

ΜΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

ΤΑ "ΜΑΚΕΔ. ΝΕΑ" ΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ
 ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟΝ ΑΝΑΤΟΛ. ΘΡΑΚΗΝ

Μ. Ν. 254

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΥΡΟΛΟΗΝ

1932 Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΛΛΗΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Προτού ἀναζητήσω τὸν πράκτορα τῶν
 ασφαλιστικῶν ἐταιρειῶν, πρὸς τὸν ὁ-
 ποῖον μοῦ συνιστᾷ ὁ κ. Στρούζινσκι,
 ἐκρίνα σκόπιμο νὰ εὗρω ἐν ξενοδοχείῳ
 διὰ νὰ παραμείνω τὸ ὅσπερας. Ὁ Ἑ-
 μὴν ἀγᾶς, μιὰ τελεία καλιζατοῦρος μετὰ
 σκληρὸ πού φοροῦσε, σὲ κεφάλι τοῦ
 με ὠδήγησε εἰς ἓνα ὡραῖο ξενοδοχεῖο,
 μόλις ἀνακαινισθὲν, τὸ ὁποῖον ὡς μοῦ
 εἶπεν ἄλλοτε ἐλέγετο ξενοδοχεῖον Ἀ-
 δοιανούπολιν.

Χωρὶς νὰ κατέλθω τῆς ἀμάξης παρὲς
 δοκα τὸν ταξιδιωτικὸν μου σάκκον,
 εἰς τὸν προσελθόντα ἐν τῷ μεταξὺ ὑ-
 πάλλῃλον τοῦ ξενοδοχείου καὶ ἀνεχω-
 αῖσamen πρὸς συνάντησιν τοῦ πράκτο-
 ρος πρὸς τὸν ὁποῖον θὰ ἀνεχείριζα τὴν
 συστατικὴν ἐπιστολήν. Τὰ γραφεῖα τοῦ
 κ. Μορονέζι—εἴται ὀνομάζετο ὁ ασφα-
 λιστὴς—δὲν ἀπείχον καὶ πολὺ νοῦ ξενο-
 δοχείου. Δυστυχῶς δὲν ἠδυνήθην νὰ
 τὸν συναντήσω διότι ἀπουσίαζεν εἰς
 Κωνσταντινῶν. Αὐτὸ μὲ ἐστενοχωρήσε πολὺ
 διότι ἀπὸ αὐτὸν θὰ ἐμάθαινα ὅτι μοῦ
 ἐχρειάζετο. Ἐξῆλθον τοῦ γραφείου καὶ
 χωρὶς νὰ χρονοτριβήσω, ἐξήγησα εἰς
 τὸν Ἑμὴν ἀγᾶν τὸ αἶτιον τῆς στενοχω-
 ρίας μου.

—Γι' αὐτὸ μερακλώθηκες; ἠρώτησεν
 ὁ Ἑμὴν ἀγᾶς. Ἐγὼ ἀναλαβάνω νὰ σὲ
 βοηθήσω στὴ δουλειά σου καὶ σοῦ βε-
 βαιώω ὅτι θὰ μείνῃς εὐχαριστημένος. Με-
 ρὰκ ἔτι.

Ἀνεθάρρησα καὶ ἀμέσως μπῆκα στὸ
 ἀμάξι καὶ ἀρχίσame τὸν γύρο τῆς πό-
 λεως. Ἐν τῶν ὑστέρων ἐπερίσθην ὅτι ὁ
 Ἑμὴν ἀγᾶς δὲν ἔλεγε ψέμματα, διότι
 ἐγνώριζε τόσο καλὰ τὴν Τυρολόην, ἢ
 ξευρε τόσο πολὺ τὴν πρὸ τῆς ἐκκενώ-
 σεως κατάστασιν αὐτῆς, εἰς τρόπον ὅ-
 στε ἀπὸ αὐτὸν ἐμάθα ὅτι δὲν ἐγνώρι-
 ζα καὶ ἀσφαλῶς χωρὶς αὐτὸν θὰ ἐδυ-
 σκολεύουν πάρα πολὺ εἰς τὸ ἔργον μοῦ.

Καὶ ἀρχίσame ἀπὸ τὴν κεντρικὴ ἀ-
 γορά, ὁποῦ ἡ μεγάλη πλατεία καὶ ὑπόδει-
 ξιν δὲ τοῦ Ἑμὴν—ἀγὰ ἐγνώρισα τὰ ἄλ-
 λοτε μαγαζιά τοῦ Μπεζιρτζογλου, τοῦ
 Ιάτροῦ Πολυκλήτου. Ἐκεῖ καὶ ἡ βρύ-
 σις τοῦ «Βασιλιά» ὅπως ἐλέγετο ὑπὸ

μείνην αὐτὴν περιοχὴν καὶ φθάσαμεν
 εἰς τινὰ πλατείαν ὅπου ἄλλοτε τὰ μα-
 γαζιά Ἀδελφῶν Χαντζῆ, ὅπου τὸ κα-
 φενεῖον Θωμά. Παρακάτω αἱ ἄλλοτε
 μεγάλα ἀποθήκαι δημοπρατικῶν καὶ ἀ-
 ποικιακῶν τῶν ἀδελφῶν Χαντζῆ οἱ ὁ-
 ποῖοι ἦσαν οἱ μεγαλύτεροι ἐμποροὶ τῆς
 Τυρολόης. Ἐκεῖ καὶ τὰ γραφεῖα τῶν
 ἰδίων μετὰ τῆς συνεχόμενης μεγάλης
 ἀποθήκης τὴν ὁποίαν ἡ Ἑθνεὶκή Τρά-
 पेζα εἶχεν ἐνοικίασθαι μικρὸν πρὸ τῆς
 ἐκκενώσεως, διὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ
 αἵτου. Εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν κείνται
 καὶ τὰ παντοπωλεῖα τοῦ Ἰωάν. Βερ-
 βεκίδου, τῶρα κατὰλειπτα. Προχω-
 ροῦντες πρὸς τὴν ἀπέναντι πλευρὰν,
 ὅπου ἡ συνοικία Χιντῆ—ἀγᾶς, ἐδρί-
 σκονεν τὰ ἄλλοτε μαγαζιά ἀδελφῶν
 Παλλίδα, Θεοδώρου Μπεζιρτζῆ καὶ διὰ
 φερα ἄλλα ἄλλοτε πεταλωτήρια γυλα-
 κτωπολεῖα, βελουραγεία καὶ δύο ἀποθή-
 κας δημοπρατικῶν, ὅλα ἔρημα καὶ σπο-
 ταίνα. Δεξιὰ συναντῶμεν τὰ μαγαζιά
 καὶ σπήτια ἀδελφῶν Ντολντοῦρογλου,
 τὰ ὁποῖα κατεῖχε πρὸ τῆς ἐκκενώσεως
 ὁ Ἰσραηλῆτις Μερκάδο. Δίπλα ἡ ὡραία
 πλινθόκτιστος ἀποθήκη Ἱ. Σοτηριάδου
 καὶ εἰς τὴν γωνίαν ὁ φοδρνος τοῦ
 Ντόμπρου. Κάμνομεν στροφὴν πρὸς τὰ
 ὁπίσω εἰς τὴν ἀπέναντι πλευρὰν ὅπου
 διακρίνομεν ἄλλην ἀποθήκην τοῦ Σω-
 τηριάδου καὶ παρῆκει τὸ κατάστημα
 Γεωργίου Τσακίρη. Ἀκολουθοῦν τὰ
 σπήτια καὶ μαγαζιά Θωμά Βεζιρτζῆ, Δ.
 Κρουσταλά καὶ μπαίνουμε εἰς ἕτερον
 κεντρικὸν δρόμον διήκοντα πρὸς τοῦ
 παλαιοῦ «Μπαλίκ—παζάρ». Ἐδῶ ἐκτε-
 νεται καὶ ἄλλη πυρκαυστος περιοχὴ
 τῶν ἀποτεφρωθέντων κατὰ τὸ 1912
 διαφόρων μαγαζιῶν, ὡς ὁ φοδρνος τοῦ
 Ἀντωνίου Βαφειάδου, καφενεῖον Θ.
 Μπεζιρτζῆ, ἐναντι μαγαζιά Νάσκου, Ἐ-
 λευθερίου Ἰωαννίδου, δύο τῆς κοινότη-
 τος Ἀλεξάνδρη, Κεκελέκη, Σελόγλου
 Ἀχτῆ Βασιλῆδην, Ν. Λουκά, Ἀθ. Πα-
 λυάδου (ἄλλοτε Ἀνναλῆ—ντουλάν)
 ἅπαντα κατακείμενα εἰς ἐρείπια.

ΑΘ. ΖΑΡΑΔΑΓΙΑΝ
 ΑΥΡΙΟΝ Ἡ συνέχεια